

‘Armoede Curaçao komt nu aan het licht’

Het coronavirus brengt op Curaçao schrijnende armoede aan het licht, stellen de geboren Lieropse eilandbewoners Gofrie van Lieshout en Martien Driessen. „Het zou niet de bedoeling moeten zijn dat kinderen nu niks meer te eten hebben.”

Dominique Elshout
d.elshout@ed.nl

Curaçao/Lierop

Veertien jaar woont Gofrie van Lieshout (50) – oorspronkelijk uit Lierop – op Curaçao, waar ze een projectbureau heeft ‘op het snijvlak van onderwijs en arbeidsmarkt.’ „Ik ken een hele grote groep van mensen die na het boodschappen doen, hun overgebleven eten naar arme gezinnen brengen die niks hebben. Er zijn kinderen op het eiland die al dagenlang niets meer hebben gegeten. Dat zou toch niet de bedoeling moeten zijn?”

De economische situatie op Curaçao was voor het uitbreken van de coronacrisis al niet florissant, door de crisis komt nu schrijnende armoede direct aan het licht. Het toerisme naar de Antillen is volledig stilgevallen, hotels staan leeg, de straten zijn uitgestorven. Bewoners mogen maar twee dagen per week de straat op, gekoppeld aan het kenteken van hun auto - vitale beroepen uitgezonderd. En voor de rest is het: thuisblijven. Er geldt ook een avondklok.

„In het duurste hotel van Curaçao werken normaal honderd mensen,

“**Veel kinderen hebben thuis geen computer, digitaal les is dan niet mogelijk**

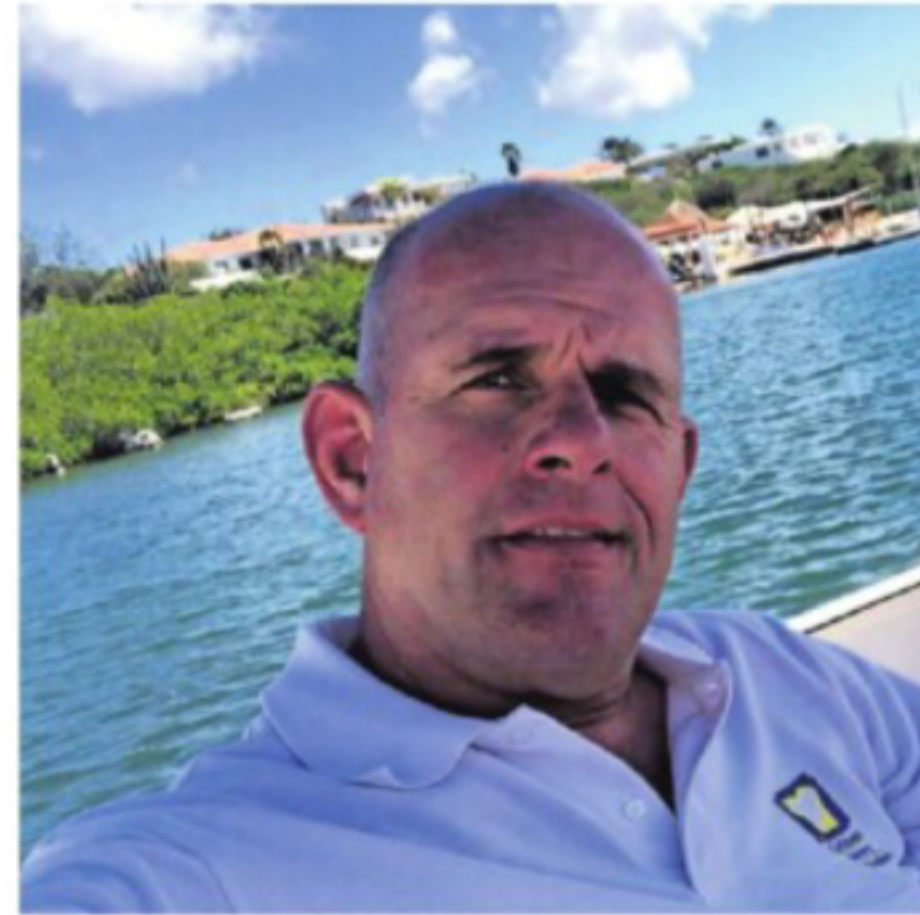
—Gofrie van Lieshout

van wie zeven in vaste dienst. De anderen hebben een nuluren-contract en zitten nu per direct zonder werk en inkomsten”, geeft Martien Driessen (59) als voorbeeld van de huidige malaise. Driessen – ook afkomstig uit Lierop – heeft al dertig jaar een groothandel in bakkerijgrondstoffen op het eiland. „Er is hier geen sociaal vangnet, er zijn

geen uitkeringen. Veel mensen werken als dagloner. Hun geld is vaak aan het eind van de week op, en als ze dan ineens geen werk meer hebben...”

Voedselpakketten

Driessen en Van Lieshout denken dat de vorige week aangekondigde lening van negentig miljoen euro voor Curaçao, 22 miljoen voor Aruba en 25 miljoen voor Sint Maarten wel wat verlichting kan brengen, maar niet voor lang. „Het is de bedoeling dat dit geld gebruikt wordt om de directe armoede op te lossen, maar het is nog de vraag hoe”, zegt Driessen, die ziet dat de armoede op Curaçao „nu extra naar buiten komt. Rijkere mensen gaan voedselpakketten brengen in ar-

“**Er is hier geen sociaal vangnet, er zijn geen uitkeringen**

—Martien Driessen

mere buurten en komen daar voor het eerst. Ze weten niet wat ze zien: ‘holy Christ, is dit ook Curaçao?’ Dat die twee werelden nu dicht bij elkaar komen, is misschien wel een pluspunt van de crisis. Je ziet een geweldige solidariteit ontstaan.”

Gofrie van Lieshout, die ook werkt als docente maatschappijleer,

ziet een ander gevolg van de armoede. „Armere gezinnen hebben geen computer thuis, zodat veel kinderen nu niet digitaal les kunnen krijgen.”

Niet gerust

Martien Driessen zegt zelf als ondernemer niet zo snel zenuwachtig te worden, maar ziet zijn omzet evengoed met zo’n veertig procent dalen. Hij heeft 24 mensen in dienst, voor wie hij nog wel werk heeft. Maar gerust op de situatie is niemand op Curaçao.

Antillianen in Nederland proberen ondertussen goed op de hoogte te blijven van de situatie ‘thuis.’ De verwanten van Helmondse Shanny Curiel (54) weten ondertussen het hoofd nog wel boven water te houden. „Mijn moeder op Curaçao is schoonmaakster in een hotel en is niet meer nodig nu. Maar met het Nederlandse pensioen van mijn vader, redden mijn ouders het wel. Ik heb nog niet gehoord dat ze iets tekort komen. En anders wordt het vaak binnen de familie opgelost. Mijn broer, zus en ik kunnen ook helpen.”

Martien Driessen stuurt nadat hij zijn verhaal telefonisch heeft verteld nog een knipsel per app uit de Antilliaanse krant *Amigoe*. Daarin vertelt een docent op Curaçao wat hij ziet als er voedselpakketten worden verstrekt. „Gezinnen met armoede zijn op dit moment al blij met een pakje beschuit. Tegelijkertijd voel je en zie je aan hun ogen: ‘Wat als het pakket straks op is?’”